

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 105. Dissidia Papam inter & Arragoniæ Regem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

Sæcul. XV.
A. C. 1418.

Platin. c. 27.
Bxov. n. 12.
Vid. supr.
§. CIII.

ad Benedictum majori solemnitate expediret Legatos, qui eum ad cedendum, simulque recognoscendum verum Pontificem adigerent, adjectis etiam omnium Ecclesiæ poenarum comminationibus; Demandata est hæc provincia Cardinali Pisano, hunc in finem Legato in Hispaniam decreto; Imperator quoque ad Arragoniæ, Castellæ, aliosque Reges suas dedit epistolas, rogans eos, ut Legationis successum sua auctoritate promoverent. Verum nec Cardinali Pisano benignior arridebat fortuna, quam quæ ceteris hoc consilio ad Benedictum ablegatis. Respondit enim Pseudo-Papa, uniendæ Ecclesiæ causam suæ relinquendam esse curæ, seque ipsum sua cum Martino consilia collaturum. Ast Cardinalis, cum hoc responsum nil nisi callidam tergiversationem esse intelligeret, fulminatas contra Benedictum, duosque ipsi adhuc adhærentes Cardinales excommunicationis Bullas per totam Arragoniam divulgavit.

§. CV.

Diffidia Papam inter & Arragoniæ Regem.

Dum interea hæc fierent, Martinum inter & Arragoniæ Regem quædam enata est similtas. Ille enim ad Papam suos decernebat Legatos, qui peterent, ut habi-

habita expensarum ratione, quas pro bo-
 no pacis Ecclesiæ tam ipse, quam Ferdi-
 nandus Pater suus fecerant, Pontifex per-
 petuo jure Beneficia in Sicilia, ac Sardi-
 nia conferendi potestatem sibi concederet,
 simulque eum absolveret ab ulteriori one-
 re Sedi Apostolicæ alias præstari solito,
 ac præterea aliquam decimarum partem
 ex Arragonensium Ecclesiarum beneficiis
 Romanæ sedis propriis sibi cederet. Pe-
 titiit insuper, tradi sibi quædam loca Rho-
 dii Equitibus subjecta, necnon cuidam
 Ordini Equestri supremum Magistrum præ-
 ficiendi facultatem. Attamen cum Papa
 quotannis duodeviginti florenorum mil-
 lia ex Siciliæ ac Sardinia reditibus per-
 ciperet, tanti momenti proventus omnino
 alienare recusabat, eosdem Regi ad quin-
 quennium duntaxat offerens. Quæ re-
 pulsa tantopere Regis animum offendit,
 ut Petro de Luna iterum sese addixerit;
 quamvis ab initio satis clanculo; postea
 vero suos quoque Legatos Constantia
 avocavit, eosque Regnum suum ingredi
 prohibuit, eo quod, ut inquebat, ejus
 juribus apud Pontificem male consuluis-
 sent. Unde factum, ut Constantiensis
 Synodi auctoritas non parum in Arrago-
 nia labefactaretur.

Alphonsus necdum aperto odio Papam
 insequi statuens, eidem iterato sua postula-
 ta exposuit, sed nil aliud obtinuit, quam

Sæcul. XV.
 A. C. 1418.

Sæcul. XV. Paniscolensis arcis, urbisque possessionem,
A. C. 1418. unacum omnibus vacantium, indeque
 pendentium beneficiorum redditibus, hac
 tamen lege adjecta, ut Petrum de Luna
 ex præfata arce expelleret, ac Pontifici
 subjiceret. Quæ responsio magis adhuc
 Regem commovit; unde Martino in re-
 sponfis dedit: se aliunde Paniscolam oc-
 cupaturum, & quidem sine ulla Benedicti
 injuria. Nata sunt ex hisce diffidii auspi-
 ciis maxima inimicitarum ac litium ziza-
 nia, quæ Martinum inter & Alphonsum
 succrescere non cessabant, donec Benedi-
 ctus Anno millesimo quadringentesimo vi-
 gesimo quarto tandem e vivis ereptus fu-
 isset.

§. CVI.

*Legatio Græcorum ad Constantiensem
 Synodum.*

Dupin. Bibl. tom. 12. p. 27. **D**ies erat decima nona Februarii, qua
 Emanuel Palæologus Græcorum Im-
 perator & Josephus Constantinopolitanus
 Patriarcha solemnem decernebant lega-
 tionem, ut Synodi Patribus utriusque Ec-
 clesiæ unionem offerrent. Legatorum
 princeps erat Gregorius Kioviensis Ar-
 chiepiscopus, quem comitabantur plures
 Tartarorum Principes, atque undeviginti
 Græci ritus Episcopi, qui omnes summo
 honore ac pompa excepti fuere. Ipsemet
 Imperator & Principes cum universo Cle-
 ro